

Het Israëlich – Palestijnse conflict

Omdat ik de PPT niet in chronologische volgorde heb opgezet, stuur ik jullie hierbij een tijdsvolgorde.

De titel van mijn presentatie luidt: **Israël, een historische vergissing?**

Tijdslijn

19e eeuw	de eeuw van het nationalisme. Veel antisemitisme.
1882	eerste joodse immigratie: Alijah vanuit Oost-Europa
1896	Herzl publiceert zijn pamflet "der Judenstaat".
1897	eerste zionistisch wereldcongres
1917	Balfour Declaration: Groot-Brittannië zegt een "nationaal tehuis" toe aan de joden in Palestina.
1922 - 1948	Brits mandaat over Palestina
Jaren '20 en '30	Meer joden naar Palestina
1936 - 1939	Burgeroorlog joden en Arabieren in Palestina
1939	Witboek Palestina. Verdelingsplan Palestina. Beperking immigratie joden.
1947	Algemene Vergadering VN verdeelt Palestina in een joodse en Arabische staat.
1948	David ben Gurion roept de onafhankelijke staat Israël uit op 15 mei 1948. Onmiddellijk vallen Arabische buurlanden aan. De Onafhankelijkheidsoorlog. Voor Palestijnse bevolking: de Nakbah (catastrofe). 700.000 vluchtelingen. Uit de Arabische landen komt een golf van joodse vluchtelingen: 800.000.
1949	Israël sluit wapenstilstanden met Egypte, Syrië en Jordanië. Israël heeft er gebied bij.
1956	Suez-crisis
1967	De Zesdaagse Oorlog. Preventieve oorlog voor Israël. Veroveringen: Sinaiwoestijn, Golan-Hoogvlakte, Westelijke Jordaanoever, inclusief het oostelijk deel van Jeruzalem, dat snel door Israël wordt geannexeerd. De bezette gebieden komen onder Israëlich militair bestuur.
1968	PLO (Palestinian Liberation Organisation) wordt opgericht. Leider: Yasser Arafat. In het handvest wordt Israëls bestaansrecht ontkend. Een golf van Palestijnse aanslagen gaat over Israël.
1972	Immigratie uit de Sovjet-Unie komt op gang. Drama op de Olympische Spelen in München.
1973	Jom Kippoer-oorlog. Israël wordt volledig verrast door de aanval van Egypte en Syrië. Door een Amerikaanse luchtbrug wordt Israël herbewapend en wint alsnog.
1974	Gush Emonim(het Verbond der Getrouwen) wil inlijving van de Westelijke Jordaanoever, het oude Judea en Samaria. Er worden illegale nederzettingen gesticht door deze nationaal-religieuze beweging.

1977	Likud wint de verkiezingen o.l.v. Menachim Begin. Er komt een einde aan het ononderbroken bewind van de socialistische partij, de Mapai. Anwar Sadat van Egypte brengt een historisch bezoek aan Jeruzalem. Biedt vrede aan en erkenning van het Palestijnse volk.
1978	Camp David-akkoorden. Vrede tussen Israël en Egypte.
1980	Israël roept Jeruzalem uit tot "ondeelbare hoofdstad".
1982	Israël trekt zich terug uit de Sinai.
1983	Yitzak Shamir volgt Begin op.
1987	Eerste intifada in december (tot 1993)
1990	Massale immigratie Russische joden. (meer dan 1 miljoen)
1991	Eerste Golfoorlog. Scud-raketten vanuit Irak.
1992	Yitzak Rabin (Mapai) wordt premier.
1993	Oslo-akkoorden. Rabin en Arafat schudden elkaar de hand onder toezicht van Clinton.
1994	Vrede Israël en Jordanië.
1995	Rabin vermoord door een joodse nationaal-religieuze extremist, Amir.
1996	Palestijnse zelfmoordgolf. Benjamin Netanyahu (Likud) wint de eerste directe verkiezingen voor het premierschap.
1999	Ehud Barak (Mapai) wint verkiezingen.
2000	Vredesbesprekingen in Camp David falen. Ariel Sharon bezoekt de Tempelberg in Jeruzalem. Tweede intifada breekt uit. Duurt tot 2005
2001	Sharon wint verkiezingen. Weigert met Arafat te onderhandelen. Palestijnse zelfmoordterreur .
2002	Bouw veiligheidsmuur
2004	Yasser Arafat overlijdt.
2005	Joodse nederzettingen in Gaza ontruimd.
2006	Verkiezingen onder de Palestijnen. Abbas hoofd van de Palestijnse autoriteit.
2007	Na een bloedige burgeroorlog met Fatah (PLO) neemt Hamas in Gaza de macht over.
Sinds 2008	Vredesproces zit volledig vast. Obama gaf het al gauw op.
Sinds 2010	"Arabische Lente" met tal van oorlogen tot gevolg.

In 2000 poogde Clinton de onderhandelingen uit het slop te trekken met Barak en Arafat.

De Palestijnse staat zou gaan bestaan uit: de Gazastrook en het grootste deel van de West Bank. De Palestijnen zouden ook een eigen leger mogen krijgen.

Enkele stukken van de West Bank zouden bij Israël worden gevoegd. In ruil daarvoor zouden de Palestijnen een stuk van de Negev krijgen.

Er moest een weg komen van de Gaza-strook naar de West Bank.

Joodse nederzettingen op de West Bank zouden worden ontmanteld.

In feite was dit een grote stap vooruit. Maar de onderhandelingen liepen vast.

- Arafat bleef vasthouden aan het Recht op Terugkeer.
- Over Oost-Jeruzalem (de Tempelberg!) werd men het niet eens.
- Israël wilde geen uitstel meer.

